

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

Κανὼν Παρακλητικὸς
εἰς τοὺς ἁγίους καὶ
πανευφήμους Ἀποστόλους

Ἦχος πλ.δ'

Ἁγιον Ὄρος

2018

Κανῶν Παρακλητικὸς εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμες Ἀποστόλους, οὗ ἢ ἀκροστιχίς, κατ' «Ἀλφάβητον», ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, «Ἰλαρίων Μ.», Ἦχος πλ.δ'.

Ἦδὴ Α' Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι τοῦ Χριστοῦ, τὴν κεκακωμένην, τρικυμίας τῶν πειρασμῶν, ψυχὴν μου τὴν τάλαιναν πρεσβείαις, ταῖς εὐπροσδέκτοις ὑμῶν διασώσατε.

Βυθοῦ με πεσόντα τῶν πειρασμῶν, Ἀπόστολοι θεῖοι, καὶ ἀνάνευσιν οὐδαμῶς, μὴ ἔχοντα χεῖρα βοηθείας, τῷ ταλαιπώρῳ εὐσπλάγχχνως ὀρέξατε.

Γηράσας ὁ δύστηνος ἐν κακοῖς, καὶ μεταμελείας ἠλλοτριῶμαι παντελῶς, ὑμῶν δωρηθῆναί μοι προσφεύγω, τῇ προστασίᾳ μετάνοιαν ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Ἰοῦ ἢ καθάρασα τῶν βροτῶν, φύσιν τοῦ ἀρχαίου, Παναμώμητε πτερνιστοῦ, τὸν μεμολυσμένον παναισχίστοις, ἔργοις κάμῃ ἀγαθὴ ἀποκάθαρον.

Ἦδὴ Γ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Διδαχαῖς τὸν ἅπαντα, κόσμον σοφοὶ ἐφωτίσατε, κάμοῦ τὸν νοῦν, τὸν ἐσκοτισμένον, καταυγάσατε ἔνδοξοι.

Ἐφ' Ὑμᾶς Ἀπόστολοι, λύσιν προστρέχω ὁ δύστηνος, ἐπιτυχεῖν, πειρασμῶν παντοίων, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμους Ἀποστόλους, Ἦχος πλ.δ'
Ζάλης με λυτρώσασθε, τῆς ἁμαρτίας Ἀπόστολοι, καὶ γαληνῶ, ἔνδοξοι
λιμένι, ἀπαθείας ὀρμίσατε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωτὴν ἢ τέξασα, ἀνερμηνεύτως ἐκλύτρωσαι, τῆς τῶν παθῶν, Κόρη
τυραννίδος, τὸν σὸν δοῦλον ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἦδὴ Δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἦδονῶν ὑπαχθέντα με, τοῖς δεσμοῖς τὸν κόσμον οἱ ἐκλυτρώσαντες,
τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης ἅγιοι, Λόγον οἱ αὐτόπται με διασώσατε.

Θυρεῶ ἀξιάγαστοι, εὐχῶν ἡμετέρων περιθριγκώσατε, κατὰ τῶν
ἐπεμβαινόντων μοι, ἐχθρῶν ἀοράτων τὸν ταλαίπωρον.

Ἰατροὶ ὡς ὑπάρχοντες, τῶν ψυχῶν Χριστοῦ μου μεγαλοκήρυκες, καὶ
σωμάτων ἰατρεύσατε, τὸν ὑμᾶς θερμῶς ἐπικαλούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἀπορούμενον Δέσποινα, ἐξ ἀλλεπαλλήλων με περιστάσεων, δυσχερῶν
τῇ δυναστείᾳ σου, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ ἐλευθέρωσον.

Ἦδὴ Ε' Φώτισον ἡμᾶς.

Κλίνον ἐπ' ἐμοί, εὐεπήκοον οὓς ἔνδοξε, τῶν Ἀποστόλων δωδεκάς, καὶ
τῶν πειρασμῶν διάσωσόν με θεομακάριστε.

Λύσιν δυσχερῶν, περιστάσεων πανεύφημοι, πρυτανεύσατέ μοι ταῖς
πρὸς Χριστὸν εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις ὑμῶν Ἀπόστολοι.

Μή με ἱεροί, θεοκήρυκες ἐάσητε, τῆς ἀπωλείας βαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ, ἀλλ' ἱκεσίαις ταχύ, ταῖς ὑμῶν με σώσατε.

Θεοτοκίον.

Ῥύπων με Ἄγνή, ἀποκάθαρσον τὸν ἄθλιον, πρὶν με προφθάσῃ ὥρα τοῦ χωρισμοῦ, ἐν ἧ οὐκ ἔστι παντάπασιν ὁ ρυόμενος.

Ῥδὴ ΣΤ' Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νικῶσάν με, ἕξιν πολυχρόνιον, καὶ πανώλεθρον καὶ τῆς ἀπωλείας, ἐν τῷ βυθῷ προφανῶς τὸν ἀχρεῖον, καὶ ἀσυνείδητον τάχει καθέλκουσαν, Ἄπόστολοι τοῦ Ἰησοῦ, τυραννίδος με ταύτης λυτρώσατε.

Ξενώσασάν με ἡ θεομίσητος, ἀμαρτία τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, τούτῳ Ὑμῶν ταῖς ἀπαύστοις, πρεσβείαις προσωκοιώσατε, τάχει πανεύφημοι, Ἄπόστολοι ὅπως πυρός, δι' ὑμῶν διαφύγω τοῦ μέλλοντος.

Ὁ θίασος τῶν σοφῶν γενέσθω μοι, καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων ὡς τεῖχος, κατὰ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης, ἐπιβουλής τῶν δαιμόνων καὶ ἴασις, κατατρυχόντων με δεινῶς, ἀλγηδόνων ἀπαύστως τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε τὸν Υἱὸν σου Δέσποινα, καὶ Θεὸν καὶ τῶν ἀνθρώπων Σωτῆρα, πρὶν με τομῆς, ἢ ἀξίνη προφθάσῃ, τῆς εὐσπλαγχνίας αὐτοῦ ἀξιῶσαί με, ῥανίδος ὅπως ἐν καιρῷ, συγχωρήσεως τύχῃ τῆς κρίσεως.

Ῥδὴ Ζ' Παῖδες Ἑβραίων.

Πέτρε καὶ Παῦλε σὺν τῷ θείῳ, Ἰωάννη καὶ Ἀνδρέα τὸν Σωτῆρα, ταῖς ἀπαύστοις Ὑμῶν πρεσβείαις δυσωπεῖτε, ὅπως τῶν ἀμετρήτων μου λύσιν εὕρω ἐγκλημάτων.

Ῥύσατε Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, σοφὲ Μάρκε καὶ Ἰάκωβε καὶ Σίμων, καὶ συνάμα κλεινέ, θεῖε Βαρθολομαῖε, ἰκέτην τὸν Ὑμέτερον πειρασμῶν καὶ ἐκ κινδύνων.

Σάλου με τῶν παθῶν Ματθαῖε, καὶ πανένδοξε Λουκᾶ σὺν τῷ Φιλίππῳ, καὶ Θωμᾶ τοῦ Χριστοῦ, θεόλεκτος χορεία, ἐχθρῶν ἐλευθερώσατε, ἰκεσίαις Ὑμετέραις.

Θεοτοκίον.

ᾠφθη ἐκ σοῦ Παρθενομήτορ, ὁ προάναρχος Θεὸς σεσαρκωμένος, εἰς τὸ σῶσαι βροτῶν, τὸ γένος ὡς οἰκτίρμων, ὄνπερ ἀεὶ ἰκέτευε, πανευσπλάγχχνως κάμῃ σῶσαι.

Ἰσθὴ Ἡ' Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Τάφῳ φέρων ὡσπερεὶ, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν ἐν τῷ σώματι, νενεκρωμένην τοῖς ἀθέσμοις ἔργοις μου, τῆς ζωῆς οἱ αὐτόπται, ὑμῶν ταῖς ἰκεσίαις, ζωώσατε ἐν τάχει.

Ἐγὼ καθάπερ ὁ δεινός, ἁμαρτιῶν βορβόρῳ κυλινδούμενος, καὶ μετανοίας οὐδαμῶς μὴ σθένων ἄρξασθαι, ὑμῖν καταφεύγω, ταύτης μοι δοθῆναι Ἀπόστολοι τοῦ Λόγου.

Φέγγει τῶν ἱκεσιῶν, τῶν ἡμετέρων ἔνδοξοι φωτίσατε, τὸν σκοτισθέντα νοῦν μου παραπτώμασι, καὶ φρονεῖν με δοθῆναι, Ἀπόστολοι θεῖοι ἀεὶ τῶν οὐρανίων.

Θεοτοκίον.

Νίκησόν μου Ἀγαθή, τοῦ Θεοῦ μου Μήτηρ τὸ ἐπίμονον, καὶ συνηθείας εἰδεχθοῦς ἀπάλλαξον, ὅπως εὐλογῶ σε καὶ ὑπερυψῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰσθὴ Θ' Κυρίως Θεοτόκον.

Χειρὸς τοῦ βροτοκτόνου, δράκοντος ἐν τάχει, ὡς μαθηταὶ τοῦ Σωτήρός με ἀφαρπάσατε, καὶ θεαρέστῳ τῇ τρίβῳ καθωδηγήσατε.

Ψυχὴν μου ψυχοσῶσαι, τὴν κεκακωμένην, καὶ τῷ ὀλέθρῳ Ἀπόστολοι προσεγγίζουσαν, ταύτην πανένδοξοι διασώσατε.

Ὡς τοῦ σεσαρκωμένου, Λόγου μυστολέκται, νόσους τοῦ σώματος ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς, ἰάσατέ μου, πρεσβείαις Ὑμῶν μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Μαρία τῶν ἀγγέλων, ἡ ἐνδοξοτέρα, τοῖς ἐν τῷ Ὄρει μονάζουσιν Ἄθω Ἄγνη, τὰ σὰ ἐλέη πλουσίως κατάπεμψον.

Προσόμοια. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ. δ'.

Πέτρε κορυφαίε ἐνδοξε, καὶ θεῖε Παῦλε Χριστοῦ, τοῦ Σωτήρος Ἀπόστολοι, οἱ φωταγωγήσαντες διδαχαῖς ὑμῶν ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην καὶ

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμεους Ἀποστόλους, Ἦχος πλ.δ'
ἐπιστρέψαντες, πρὸς Θεῖαν γνῶσιν τὰ ἔθνη ἅπαντα, κάμῃ προσπίπτοντα, ἐν
θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν Ὑμῖν βυθοῦ, τάχει καθελκύσατε τῆς ἀπογνώσεως.

Γόνε τῆς βροντῆς φερώνυμε, ἠγαπημένε Χριστοῦ, Ἰωάννη θεόλεκτε, καὶ
Ἄνδρέα ἔνδοξε, δωδεκάδος Πρωτόκλητε, Βαρθολομαίε Λουκᾶ καὶ Φίλιππε,
ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν πανεύφημοι, τὸν πλανηθέντα με, καὶ ἀποσκιρτήσαντα τῆς
Πατρικῆς, σκέπης ἐπιστρέψατε θεομακάριστοι.

Σίμων καὶ κλεινὸ Ἰάκωβε, Θωμᾶ καὶ Μάρκε σοφέ, καὶ Ματθαίε
πανένδοξε, οἱ τοῦ Λόγου κήρυκες, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, πόρρω που ταύτης,
ἔσμὸν ὀλέθριον, τῶν κακοδόξων ἀποτινάξατε, καὶ εἰρηνεύσατε, ταῖς ὑμῶν
δεήσεσι καὶ ἔσαιί, ταύτην διασώσατε ἀδιαλώβητον.

Σύ τῶν ὀρφανῶν προάσπισις, χειμαζομένων λιμῆν, θλιβομένων
παράκλησις, τῶν πτωχῶν βοήθεια, καὶ προστάτις πανέτοιμος, ἀδικουμένων
καὶ ὀδηγήτρια, ἁμαρτανόντων πρὸς τὴν μετάνοιαν, ταύτης με Δέσποινα,
πρὶν τῆς διαζεύξεως φθάση καιρὸς, δωρεὰν ἀξίωσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.